

“ Publicatiebord - 't Schrijfhoutje ” combinatie

Redactie:

A.C. Krijgsman
Vijverlaan 101
3319 SN Dordrecht

Telefoon 10.00 / 1600 uur
078-7507545
b.g.g.
06-25160899

e-mail:
arcon46@kpnmail.nl

NL98 INGB 0002 4713 68

Redactie 't Schrijfhoutje
06-11177011

e-mail:
pamsecretariaat@postactievemarinevereniging.nl

*Deze extra toevoeging van het web-
magazine
ten Anker fungeert als verlengstuk en
is onafscheidelijk verbonden aan de
website:
<https://www.tenanker.com>
en conformeert zich aan de regelgeving
zoals daar is vermeld.*

Verzendfrequentie iedere maandag of dinsdag

Het Publicatiebord is een samenraapsel van binnen gekomen berichten zoals lezerspost, uitgave nieuwe boeken, zoekers naar uit het oog verloren mannen/vrouwen, kennisgevingen voor een reünie, berichtgevingen uit dagbladen, ingezonden stukjes en nog meer....

Ook biedt het publicatiebord gratis ruimte om te adverteren, mits deze past in onze doelgroep. (info bij de redactie)

Privacy

Indien u een verzoek indient voor publicatie in de ruimste zin of een reactie wilt plaatsen waar u behalve uw naam als afzender ook uw e-mail adres vermeld, geeft u daarmee de redactie specifiek toestemming deze mee te publiceren !

**JAARGANG 6 – NUMMER 37
12 SEPTEMBER 2023**

DOORDENKERTJE

Uit ogen kan men alles lezen
Zien dat ze vrezen .
Ze zien lijden In verdrietige tijden
Zo zien ze vriendelijk en teder
Over zijn omgéving neder
Vaak ook bestaat
Dat ze vervuld zijn met haat
Ze kunnen bij veel verdriet gaan tranen
Zodat de druppels vrijelijk hunne wege banen
Maar ook is het voor hen geen kunst
Dat ze fonk'len van' afgunst.
Dan speelt de jaloezie en ego zijn rol
Dit alles en nog veel meer
Is te zien in die glazen bol.

Voorvallen cq, eigen beleving verzamelt door zeeschilder Joes Wanders

Hr.Ms. Dubois...

Ik kan mij herinneren dat er ook een rage geweest is om een troeteldiertje te hebben aan boord, buiten de aanwezigheid van de sloopshond die overigens ook een coduite-boekje-had. Het was tijdens een van de bezoeken aan Suriname dat er aan boord overal kootjes hingen met exotische vogeltjes, papagaaien enz., Zelfs een aapje, schildpad en een luiaard in de mast die zichzelf had aangemonsterd. De schildpad was eigendom van de ziekepa en schuifelde de hele dag over het dek. Om er tijdens de hondenwacht niet over te struikelen hadden we op zijn schild een wit vlak met rood kruis geschilderd, wat iets vrolijks gaf. De luiaard heeft bij mijn weten de Ark van Noach pas verlaten op Curacao.

Noot redactie: Joes die Luiaard hadden de maten uit de boom op het terrein van de OGEM steiger getrokken.

Het aapje was ontsnapt en in de ra geklommen Helaas onderweg naar Curacao uit het want te pletter gevallen op dek, vermoedelijk uitgehongerd want we hebben lang getracht hem van voedsel te voorzien, doch hij kwam niet naar beneden, waarna we een waardig zeemansgraf hebben gegeven.

Overigens erg leuk deze herinneringen te delen...

Arie

Een dag niet

Gelachen
is een dag niet geleefd

Sam en Saar hebben ruzie gehad.

Sam pakt zijn koffer.

Saar; - "Wat ben jij van plan?" .-Sam : - "Ik ga op reis naar Addis

Abeba. Ik heb gelezen dat een man daar een tientje krijgt, als hij met een vrouw hééft geslapen.

Saar (pakt ook haar koffer): - Daar ga ik ook heen. Ik wil wel eens zien hoe jij een half jaar van een tientje kunt leven.

De vragen die bij de redactie binnen komen druppelen

1. Ik lees weinig over de visserij, komt dat nog?

Uw redactie is afhankelijk van aangeleverd materiaal, op het moment dat ik wat binnenkrijg wordt het uiteraard gepubliceerd, dus even volhouden of zelf wat inzenden.

2. Waarom wordt er weinig gepubliceerd over de Marine Luchtvaartdienst ?

De MLD is in verhouding met het vlootpersoneel een ondergesneeuwd kindje evenals de OZD t.o.v. de Grote Bovenwater Vloot en Koopvaardij / Visserij.

Logisch gevolg lijkt mij dat de toezendingen vanuit onze lezersgroep wat minder zijn toch ?

3. Mijn opa leest uw krantje en vertelde mij dat u misschien wel iets had voor mij omdat ik een leesbeurt moet maken voor school...

Sorry opa,.. ga even lekker met je kleinzoon aan tafel en probeer hem verder te helpen zijn vragen te beantwoorden en vertel uw verhaal !

Op de redactie, maar ook via mijn websites komen deze vragen ieder jaar weer bovenwater maar heb daar het juiste materiaal niet voor en verwijz ze naar defensie!

4. Een kennis van mij heeft een antiquariaat en heeft veel maritieme boeken te koop, mag hij deze promoten in uw blad?

*In ons Publicatiebord promoot ik **alléén NIEUWE boeken**.*

Ik en onze lezers hebben géén belang bij verkoop van boeken via een antiquariaat daar er een commercieel verhaal achter zit.

Wilt u als abonnee een boek van de hand doen en informeren of dat er een van onze lezers interesse heeft kan je daarvoor een oproep via de redactie doen onder de noemer "in overleg!"

Commercieel adverteren kan, maar dan tegen betaling Informeer bij de redactie naar het tarief en voorwaarden..

5. Waarom is er weinig te lezen over de pleziervaart ?

Deze groep is nog kleiner te noemen, des te meer is kans ook kleiner daarvandaan kopij te verwachten.

6. Kan er meer aandacht besteed worden aan de Ziekenboeg ?

Ik heb dat eerder van de grond proberen te krijgen, maar met weinig succes.

Als er iemand is die dat wil bestieren kan hij contact opnemen en er ruimte voor krijgen op onze website. Het probleem zit er echter in dat niet iedereen zich geroepen voelt aan te geven dat hij of zij in de lappenmand zit en als je de vraag in onze groep deponer een kaartje te sturen wordt er vaak gereageerd van "Ik ken deze persoon niet, dus stuur ik ook geen kaartje"

Het is niet anders....

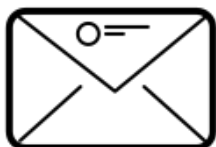
RECTIFICATIE

In de uitgave
Publicatiebord-
Schrijfhoutje
combinatie nr. 35
stond het stuk over
het mooie boek van
Joes...

Helaas was de link waar ik naar verwees weggefallen.
Heeft u interesse in het boek, stuur dan even een mail naar Joes zodat e.e.a. kan worden geregeld.

joeswanders@gmail.com

Hallo Arie,

Hulde voor jouw vele werk om iedere week weer zoveel verhalen te publiceren

Groet
Jilles Beijen

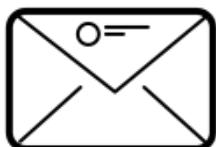
Redactie: Jilles dank, ... altijd leuk om zo'n reactie te krijgen, maar de eer is aan alle lezers, want zonder deze kan ik niets en ontvang ik niets....

Zo is eindelijk het gastenboek terug en wil ik als beheerder reageren, stuit ik tegen een probleem...ik hoop dat het snel is opgelost !
(zie hieronder)

MyGB.nl
Uw gratis gastenboek

Oeps!

De pagina die u wilt bezoeken kon niet worden geladen. Onze developers zijn reeds op de hoogte gebracht en zullen hun uiterste best doen het probleem spoedig op te lossen. Onze excuses voor het ongemak.

Mag hopen dat de ontsluiting van de voormalige Rijkswerf Willemsoord over Het Nieuwe Diep via Boerenverdriet enig soelaas biedt.

Tot aan de van Kinsbergenbrug gaat dat verkeer gelijk op met dat van de TESO over de N250. Ben je in die omgeving bekend dat rijdt je natuurlijk even over J'dorp, de Lange Vliet. Is het nog niet al te druk dan kan je bij de Ravelijnweg links afslaan, is het drukker, de Guldemondweg bij het DOK circuit of bij de verkeerslichten de Parallelweg nemen langs McDonald als je de drukte wil omzeilen. Men is er al druk bezig zag ik van de week.

En dan zeeziekte, als je er mee behept bent zoals mijn eega, dan ben je nog niet jarig. Het gevecht tegen het binnenoor.

Gelukkig zijn er tegenwoordig middeltjes zoals de Scopolaminepleisters die je ruim van te voren achter je oor moet aanbrengen en de prikkeloverdracht behoorlijk vermindert. Ik ben ooit, in een zéér grijs verleden, HZVP (hulpziekenverpleger) geweest en was dus met regelmaat in de ziekenboeg te vinden naast mijn gewone werk.

Mijn eega heeft er veel baat bij al kan het bijwerkingen hebben zoals vermoeidheid, slaap en (tijdelijk) geheugenverlies. Dankzij die opleiding, waarin we ook Levensreddend Handelen kregen, heb ik in de loop der jaren heel wat mensen met kleine ongelukjes kunnen helpen maar ook twee maal iemand geholpen die een hartstilstand had.

Dankzij het feite dat ik bij SQ. 7 een aantal jaren als helikopterredder heb gewerkt, nóg maar weer een aanvullende opleiding, en had ik de eer bij slecht weer en midden in de nacht 2 x een hoogzwangere vrouw van boord te moeten halen en naar het Gemini ziekenhuis, tegenwoordig Noord West geheten, gebracht.

@b Woudstra,
LTZVK 2o.c. b/d.
Hollands Kroon.

Op vragen van diverse lezers of dat ik een verslag zou maken van mijn bezoek aan de Wereldhavendagen Rotterdam en voorzien van wat foto's heb ik aangegeven dat het wel zou gaan gebeuren daar ik waarschijnlijk vanaf het water een schitterende reportage kon maken, daar ik vermoedelijk gast zou zijn op één van de schepen van het ZKK.

Helaas is dat niet doorgedaan en ik vond het te vermoeiend om me tussen de mensenmassa aan de wal te begeven..... misschien volgend jaar !

Museumsleepboot ELBE dit jaar groots aanwezig op de Wereldhavendagen Rotterdam –

Foto: Roel Ovinge Fotografie © <https://www.roelovinge.nl>

Jesse van Muylwijk@jessecartoons

De commandant en zijn hond

Wij waren aan het spelevaren op de Javazee. Nou ja, officieel heet dat mijnenvegen, maar een mijn hebben we nooit gevangen. Wel talloze visnetten van inheemse vissers. Deze werden dan heel erg boos, maar ze konden weinig uitrichten tegen de toen nog stalen mijnenvegers. Eigenlijk waren deze scheepjes grote stoomjachten met hun blank geschuurde teakhouten dekken, eikenhouten stuurwiel en gepolitoerd mahonie hutten. In zo'n hut kon je je indenken le

klas te varen op een Lloydboot. Zelfs de zware bronzen patrijspoorten ontbraken niet. Eens was er door zo'n openstaande poort een vliegende vis binnengevlogen en deze lag te apengapen in mijn kooi.

Onze commandant was een verwoed zeiler, maar hij kon op zijn manier ook vlot met zijn stoomscheepje omgaan. Als het "op de haven" was hield je daar beneden in de machinekamer je hart vast. Dan was het "dubbele volle kracht" de haven in, gevolgd door een ererondje zodat het water bijna uit de ketels vloog.

Dan plotseling "volle kracht achteruit", "machinekamer bedankt", "waar is mijn jeep en tot maandag". Een half uur daarna stond de machine nog na te trillen. Deze wijze van varen gold natuurlijk niet voor Soerabaja, waar de Commandant Zeemacht achter de ramen stond te gluren. Daar kwam je promotie verwachting kalm binnenstomen.

Hand aan de pet, stuurboord onberispelijk in de grijze tjet en bakboord één bonk roest.

Een andere eigenaardigheid van onze commandant was dat hij er een hond op na hield. Kenners noemden dit beest een chow-chow, maar daar ik geen kenner ben, was het voor mij niet anders dan een wat verkeerd uitgevallen roodharige leeuw. Zolang wij in de haven lagen, was er niets loos. De hond had daar zijn eigen privé, een grote palmboom op de kade. Toen wij echter op patrouille gingen, kwamen de moeilijkheden want er was aan boord geen boom te bekennen, zelfs geen — althans voor een hond — aantrekkelijke brandkraan. Onze commandant was echter een wijs man en begreep de behoefte van zijn hond. Voor de volgende patrouille plantte hij dan ook een boom achter de schoorsteen van zijn schip. Een prachtige palmboom in een enorme bloempot. Wel moesten we voor dag en dauw de haven uitsluipen voordat de Commandant Zeemacht zijn balkonnetje kon bereiken om zijn veto uit te spreken over de schandelijke schending van het uiterlijk van één van Hr.Ms. schepen. Maar de hond was slimmer dan zijn baas en liet zich niet door een trucje beetnemen. Het was geen eerlijke boom!

Toen gebeurde het onvermijdelijke. De hond begon op te zwellen tot een soort hogedruk cilinder, klaar om elk ogenblik te ontploffen. Maar ondertussen stond de palmboom aan dek te verwelken en de commandant zat in zak en as.

Wat nu te doen?

Het geluk was met hem, want op de kaart was een klein eilandje zichtbaar op nog geen 50 mijl naar het westen. Plotseling scheen de commandant zich te herinneren dat dat eiland in de laatste jaren nooit meer gecontroleerd was. Het laatste KPM-ertje was er voor de oorlog langs gekomen en dat was bijna 7 jaar geleden. Weer was het "dubbel volle kracht" en met withete lagers en blazende veiligheidskleppen, stoomden we op het eiland af. Daarbij mijnen en visnetten vergetend. De hele bevolking van het eiland stond aangetreden op het strand want de jongsten hadden nog

nooit een stoomvaartuig gezien. Een sloep werd te water gelaten en de commandant met zijn hond werden naar de kust geroeid. Wij konden de verschrikte menigte uiteen zien stuiven toen het rode, leeuwachtige monster chargeerde naar de dichtstbijzijnde échte palmboom. Een prachtige boom met wit zand er omheen. Een tot rimpels toe geschrompelde, maar blijkbaar gelukkige hond, kwam aan boord terug.

De eilanders echter vragen zich nog steeds af waarom de “toewan besar” zulk een kort bezoek bracht.

Zonder zijn opwachting te maken bij het kamponghoofd, zonder een paar balen rijst achter te laten, zonder een kistje medicijnen tegen de zweren te brengen. Maar ook zonder aan een speer geregen te worden door een woedende visserman. En wij vragen ons nog steeds af, waarom een hond zo kieskeurig moest zijn.

Bron: Chris Marks †

VACATURES AMS BERNISSE

GEZOCHT

Aan boord van het schip zijn er altijd wel werkzaamheden voor specialisten.

Wij zoeken naar schippers/stuurman, (scheeps) timmerlieden en dekdiensmannen. Heb je ervaring in één van de bovenstaande specialiteiten en zoek je weer een hobby die met water te maken heeft en weer eens het ruime sop wil kiezen, kijk dan op onze vacaturepagina voor alle informatie en neem contact op.

Naar de vacaturepagina: <https://ams60bernisse.nl/vacatures/>

DAGCRUISE BLIJFT EEN HEERLIJK UITJE

Rotterdamers kom je overal tegen, vaak herkenbaar aan het eigen stedelijke taalgebruik. Of door links aan stadskleur groen-wit-groen in kleding of tas. Niet alleen op een camping, vakantiepark, strand of een bosrijke omgeving. Maar ook aan boord van cruise- of rondvaartschepen. Althans, zo ervaar ik dat tot mijn verwondering telkens opnieuw.

De zussen Silvia en Ellie (beide geboren en opgegroeid in de Rosestraat), Ellie's dochter Jolanda en echtgenoot Frans van Silvia stapten onlangs in Leiderdorp aan boord van mps Triton voor een vaartocht van ruim vijf uur over de Kagerplassen in het groene hart van Nederland. Met onderweg een pauzestop in Burgerveen bij de palingrokerij van Dirk en Anneke Eveleens voor gratis bezichtigen van de rokerij en het kopen van deze bijzondere vissoort. Het in Hoogvliet woonachtige kwartet ging er na passage van de loopplank eens goed voor zitten in de gezellige salon en werkten met een goedkeurende lach een verse appelpunt met slagroom en de koffie achter hun kiezen.

Aan boord was het weer gezellig.

Bijzonderheden

Met de gezellig door een microfoon babbelende kapitein Leen aan het roer van de lage Amsterdammer (een boot die overal kan varen) zat de stemming onder zijn honderd gasten er al snel goed in. Op interessante momenten gaf hij, met duidelijk kennis van zaken, uitleg over de bijzonderheden op en rond het water en het wijde poldergebied. Het Hoogvlietse kwartet genoot er zichtbaar

van. "We wisten slechts vanuit de verte dat varen leuk en mooi moet zijn, maar we hebben dat nimmer eerder gedaan," vertolkte Frans namens zijn tafelgenoten. Zijn vrouw Silvia: "Wat een schitterende omgeving en wat mooi is dat oogverblindende glinsteren van de zon op het water." Dat Nederland ook een echt waterland is, bewees even later een behoorlijke plensbui. "Goed voor het stof," zei Jolanda met een lach.

Wisselend panorama

Elk moment was het genieten van het steeds wisselende panorama met huizen, open bruggen, zwaaiende fietsers, zeilers, pleziervaarders en watertorens en kerken aan de horizon. Het was Nederland op zijn breeds met nergens sporen van armoede. Ondertussen bleven Nel, Marja en Sandra, het bedienende trio, af en aan lopen met drankjes en de lunch van tomatensoep en een broodje kroket. Steeds met een ongedwongen lach of een spontane kwinkslag. Hun wijze van werken gaf het gevoel van 'ik ben hier helemaal thuis'. Aan een andere tafel klonk uit de mond van John uit Rotterdam Kralingen. "Christa, mijn vrouw, en ik maken per jaar zeker zes keer een dagvaartocht met de rederijen Spido in Rotterdam, Zilvermeeuw in Drimmelen en Van Hulst die in Zuid- en Noord-Holland vanuit diverse vertrekplaatsen prachtige tochten verzorgt. Onze grote vakantie? Dat is meestal een meerdaagse rivier- of zee-cruise. Daar zweren we bij," vertelde de gepensioneerde metselaar. Zijn vrouw werkte in haar jonge jaren bij de snoepfabriek Van Melle naast stadion Feijenoord.

Vaarervaring

Van kapitein Leen (73) spat de vaarervaring af. In een onderonsje in de pauze vertelde hij in aanvang op binnenvaarttankers te hebben gevaren en dat hij daarna jarenlang kapitein was bij bekende riviercruise-rederijen. Hij openbaarde zich als een dik boek vol bijzondere ervaringen, dat helaas nog niet is geschreven. Tot aan het leggen van de loopplank aan het einde van de toch wel snel verlopen vaartocht bleef hij zijn gasten bezighouden. Zijn afscheidswaard en het 'misschien tot ziens op een van onze andere vaartochten' maken hem en de prachtig verzorgde vaartocht onvergetelijk. Rederij Van Hulst (www.rederijvanhulst.nl) heeft, afhankelijk van het jaargetijde een veelheid aan dagtochten op het programma, ook in combinatie met vervoer met een luxe touringcar naar de plaats van op- of afstappen. De beschrijving van deze reis betrof de 'Paling- en drijvende tuinen' tocht.

De Oud-Rotterdammer v.d.Rein Wolters

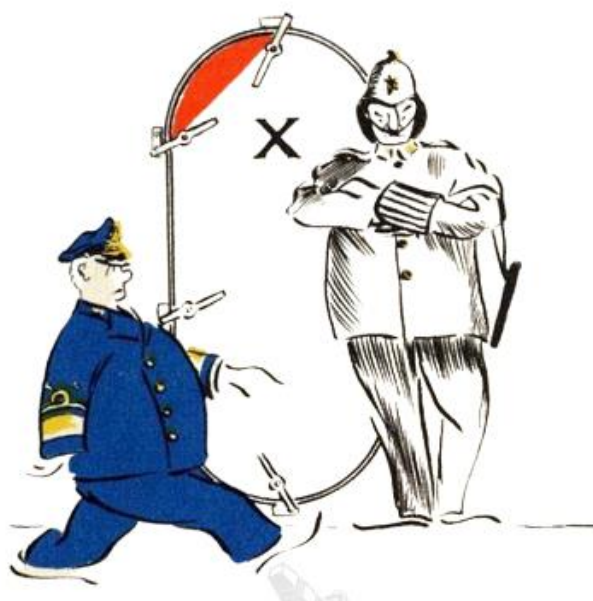
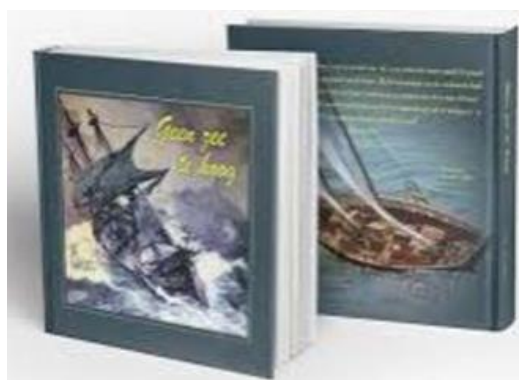

Let op !

Speciaal voor de mannen/vrouwen die a.s. **13 september naar de reünie komen van de PAM** in het oude MOKH, heeft sobat Hans Siesem enkele boeken van Joes Wanders bij zich die bij aldaar verkrijgbaar zijn tegen contante betaling van € 25,00 ...

Zo dan!.... dat scheelt een hoop porto en je kan aldaar het boek inkijken...

Hans alvast bedankt....

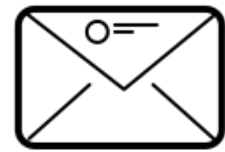
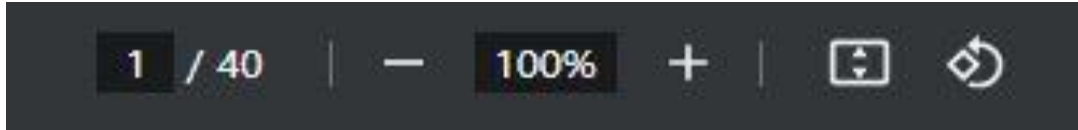

U ziet het aan zijn gezicht
Een X sluiting blijft voor ieder dicht !

Redactie, kan ik de PDF in een groter lettertype ontvangen, ik heb wat problemen met het te lezen...

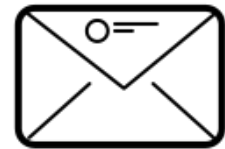
Antwoord: bovenin uw PDF kunt u het zelf vergroten zodat u zelf kan bepalen welk lettergrote voor u het prettigst is. (zie onderstaand voorbeeld)

Beste redactie, wat een plezier om het reisverslag van smaldeel 5 te lezen. De reis kwam weer geheel terug in mijn geheugen. Mijn laatste reis op de Doorman en tevens mijn laatste acties bij squadron 8. Een prachtige tijd. Wat waren we operationeel en wat een vloot hadden we.

Dank voor dit stuk.

Groet Ton Neleman

Hallo Arie en L.S.,
De F50 Seahawk was de eerste Nederlandse straaljager die een landing uitvoerde op Doorman

Hierbij kroop ik als paai in de kist .voor die het water in zou duiken.
De Castalina is vervlogen tijd.

eerste landing F-50 a/b "K.- Doorman"

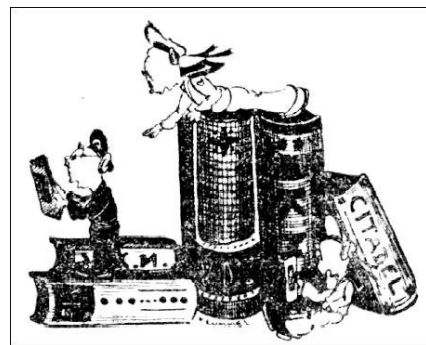
Piet de Waard als vlieger / Bil van de Brandle ontvanger.

Groeten, Paul van Geldere

“Naar Soerabaja”

Het verhaal van mijn vader over de mouterij op De Zeven Provinciën

Begin 1933 vaart *De Zeven Provinciën*, een pantserschip van de Nederlandse marine, door de Indische wateren als er mouterij uitbreekt. Dat veroorzaakt zowel in Nederland als Nederlands-Indië grote opschudding. Na zes dagen maakt de regering er een einde aan door een bom op het schip te gooien. Er zijn drieëntwintig doden en veel gewonden. Opvarenden worden gearresteerd en krijgen zware gevangenisstraffen. Een van die opvarenden is Antoon de Graaf, vader van de auteur.

AUTEUR

Wil de Graaf

Wil de Graaf is neerlandicus. Zij werkte als lerares Nederlands in het onderwijs en was docent creatief schrijven. Ze is lid van de werkgroep literatuur van een landelijke leeskringorganisatie en schrijft auteursinterviews.

Titel :	Naar Soerabaja
Subtitel :	Het verhaal van mijn vader over de mouterij op De Zeven Provinciën
Auteur :	Wil de Graaf
Prijs	€ 22,99
ISBN	9789464561500
Uitvoering	Paperback
Aantal pagina's	160
Publicatiedatum	04 - 09 - 2023
Afmetingen	17 x 24 cm
Onderwerp	Geschiedenis
Categorie	Maritieme geschiedenis
Voorbeeld	Download introductie en inhoudsopgave

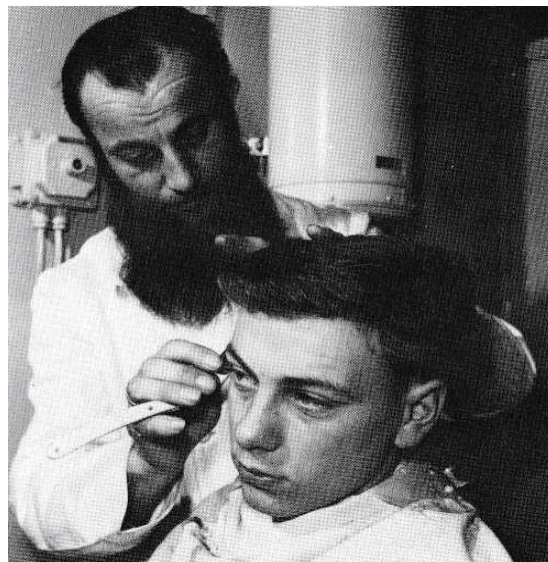
€ 22,99

+ Bestel dit boek

Een kop vol pietjes

Matroos Uit de Ketting heeft een ongerepte kop met haar. Op een dag zegt de bootman tegen hem: 'Uit de Ketting, weet jij het verschil tussen een oorlogsschip en jouw lekkere kop?' Uit de Ketting wist het niet. 'Nou', zei de bootman, 'op een oorlogsschip zitten "Jantjes" en op jouw kop zitten "pietjes".'

De barbier aan boord, een luxe die we ons alleen aan boord van de grotere schepen konden permitteren, zoals jagers, fregatten en groter. Een goed barbier was echter een onmisbare figuur aan boord, al was het alleen maar om de 'Kombuispraatjes' en 'Kabar-angin's' (geruchten)!

Het Duitse TKMS bouwde MEKO A-200 EN fregat 909 AL QADEER voor de marine van Egypte, gespot tijdens trails bij Kiel. In zijn klasse is de MEKO® A-200 EN een van de krachtigste oorlogsschepen die momenteel in dienst zijn. De vier door de Arabische Republiek Egypte bestelde schepen zijn qua constructie identiek. Foto: Gilbert Gyssels

DAILY COLLECTION OF MARITIME PRESS CLIPPINGS 2023– 255

Een E/A-18G Growler van de “Cougars” van Electronic Attack Squadron (VAQ) 139 wordt gelanceerd vanaf de cockpit van het vliegdekschip USS NIMITZ (CVN 68). NIMITZ is bezig met het uitvoeren van routineoperaties.

Foto: MCSN Peter K. McHaddad

DAILY COLLECTION OF MARITIME PRESS CLIPPINGS 2023– 256

HOE MAAK IK EEN COMPLIMENT ?

In de jaren heen is gebleken, dat het in onze lezerskring moeilijk blijkt te zijn een compliment te maken. (uitzonderingen daar gelaten)

Ik heb hiervoor wat tips beschreven, doe er mee wat u wil

De hoofdregel is: Kraak nooit iets af al is het nog zo slecht, want er is echt wel aan gewerkt. Vaak zijn er factoren, die een belang rijke rol spelen, zodat het niet altijd de schuld van de auteur, c.q. inzender is.

Een zeer belangrijke factor is het materiaal.

Want: hoe kan een timmerman spijkers slaan als hij geen spijkers heeft of hoe kan een redactie redacteren (niet bestaand woord !) als hij geen kopij voor handen heeft, maar hoe kan een lezer zijn verhaal toevertrouwen aan het toetsenbord als hij angst heeft het niet goed te doen?

Vaak zegt men zo makkelijk: "Hier is totaal niets aan gedaan," de persoon in kwestie die daaraan gewerkt heeft voelt zich dan misschien gekrenkt met gevolg dat er verder niets meer komt, en **géén** gevolg kan dan **hét** gevolg zijn, want het is toch nooit goed.

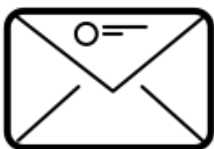
Met een beetje tact en goede woorden is veel meer te bereiken als met afbrekende kritiek en haarkloverijen.

Een complimentje maken over in ingezonden verhaal kan wonderen doen, de auteur van dat stuk is blij met iedere reactie, het is n.l. een teken dat het gelezen wordt, en hij er misschien anderen mee kan enthousiasmeren om ook iets te schrijven en of in te zenden.

Alle reacties worden in de volgende editie weer kenbaar gemaakt opdat ook een ander kan lezen wat er wordt gewaardeerd in onze lezersgroep.

De redactie...

=====

reactie art., Jack Schellens.

Ja ik herken het en heimwee als ik aan de zeventiger jaren denk. Wil daar wel naar terug met de wijsheid van nu.

Zie mijn boek "Geen Zee te Hoog"
Joes Wanders

.....

Wil je je afmelden voor "ten Anker" met zijn publicatiebord?..
Weet wel wat je dan allemaal mis.

Mijn gastenboek

Vorige week schreef ik over ons gastenboek en de link daaronder verwees naar “önze marine vloot “
Per abuis was dat de verkeerde link...
De opzet was jullie te wijzen naar het gastenboek van “ten Anker”

Ik heb thans de juiste link vermeld...
(klik maar op het boek)

tot volgende week...

